

Στις 13 Απριλίου του 2013 ο γιατρός και Διδάκτωρ του

Πανεπιστημίου Αθηνών

Χρίστος Χ. Λιάπης έγινε αυτόπτης μάρτυρας της άνανδρης και δολοφονικής βομβιστικής επίθεσης που έλαβε χώρα στη γραμμή τερματισμού του Μαραθωνίου της Βοστώνης,...

καθώς το διάστημα εκείνο διέμενε στην πρωτεύουσα της Μασαχουσέτης, κάνοντας μέρος της ειδικότητάς του στο Ιατρικό Κέντρο του Πανεπιστημίου του Tufts. Συγκίνηση είχε, τότε, προκαλέσει η ανοικτή επιστολή που είχε στείλει ο κ. Λιάπης από τη Βοστώνη, λίγες ημέρες μετά την τραγωδία και την οποία ο Ν. Χατζηνικολάου είχε δημοσιεύσει στο enikos.gr. Με αφορμή τη σημερινή, θλιβερή, επέτειο ο Δρ. Λιάπης δήλωσε σχετικά: "Τότε απείχα μόλις 2 τετράγωνα από το σημείο της τραγωδίας. Σήμερα, απέχω ήδη 3 χρόνια. Στη σκέψη μου κρατώ πάντοτε τα 3 θύματα του τρομοκρατικού αυτού ολέθρου, καθώς και τις δεκάδες των τραυματιών, που στάθηκαν λιγότερο τυχεροί από εμένα. Η τρομοκρατία, από τους αδερφούς Τσερνάγεφ στον ISIS και από τη Βοστώνη στο Παρίσι και τις Βρυξέλλες, δεν θα νικήσει, Γιατί, όπως είχα γράψει και τότε, η γόνιμη πολυπολιτισμική σύνθεση, εκπεφρασμένη ως η ύψιστη αρετή της δημοκρατίας, στο τέλος, θριαμβεύει πάνω στη βαρβαρότητα, την επιθετικότητα και τη μισαλλοδοξία και ο Φειδιππίδης, αυτό το προαιώνιο παράδειγμα της αντοχής (που από εκείνες τις ημέρες, στη Μασαχουσέτη, γεμίζει τα στόματα των Βοστωνέζων ως resilience) θα καταφέρνει –διαχρονικά– να φτάνει στη γραμμή του τερματισμού, μεταφέροντας το νικηφόρο μήνυμα της επικράτησης, απέναντι στις ορδές της κάθε βάρβαρη επιχειρούμενης κατάκτησης. Είτε αυτή μετέρχεται στρατιωτικώς, πολεμικώς, τρομοκρατικώς, οικονομικώς ή ηθικώς μέσω. Γιατί, αυτό που θέλανε να πετύχουν, τότε, οι δράστες, αδερφοί Τσερνάγεφ ήταν η επικράτηση της τυφλής δαιμονοποίησης και της κυριαρχίας της απροσδιόριστης απειλής, ενάντια στην πρόοδο, την ισότητα και την ατομική και συλλογική προκοπή. Για αυτό αφαίρεσαν

και απείλησαν ζωές αθλών, ανάμεσά τους και τη δική μου. Αλλά τελικά, «ΝΕΝΙΚΗΚΑΜΕΝ»"

